

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Spiritisten (Holger-Madsen, DK, 1916).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1276/a (pdf: p. 2-5)
Ns 1276/b (pdf: p. 6-30)
Ns 1276/c (pdf: p. 31-57)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

Spiritismens Uysterier.

Dr. Finemott tilbringer sine Dage hos sin Onkel, Gudssejer
Leman. Her forestaales han sig i sin Huse, der, som ogsaa gew-
gøddet hans Løstær. Men det kommer ikke til nogen Forklaring
imellem dem paa Grund af Gudssejerens pludselige Sygdom.
Him maa gællighelig overføres til et Hospital. Da Finemott
aflyder sin Lene, for at ledsage sin tante dertil. Her ligger
him midt i Huset og ser i sine Fantasier sin forlangst
afdøde Uder, som bringer Lende det Hidskab, at him
him har en Dag tilbage at leve i. Gudssejeru søger at berø-
lige Lende og forklare, "Synet" som Hallucinationer, men him
fastholder kaardnakket sin Uening. Da him nu virkelig
afgaar, og Døden, den Dag him selv har forudsagt, er Guds-
sejeru i sin dybe Sorg tilbøjelig at tro paa Lende. Aabenbar-
inger. Han grubler meget over dette Problem og anskaffer
sig en hel Del spiritistiske Bøger, der him betydees kam
i sine Pildfantaser. Sluttelig faar en konyuslets Person, ved
Naam Kinley, at vide om Gudssejerens sygelige Pildbøjeligheder.
Han bestitter at benytte sig heraf, for at slaad Penge af sig
Her. Ligeledes gaar han meget snedig til Værk og søger
først Oplysninger over alle Gudssejeru vedkommende Løstær,
hoar der ogsaa igennem en af Gudssejerens Tjenestepiger lykkes
kam i Høj Grad. Gudssejeru modtager Kinley, det snart under
dennes Fortrolighed. Der afholdes nu hyppigt spiritistiske
Uder, ved Løstær Kinley's Uerind. Paa Grund af de ind-

Levende Oplysninger formaaer han hoo Gang at fremkomme
med Ring, som Godejeren mener, han him kan
lave faact inspireret. Da han endoider Lader, som om
det him et med Anstrængelse og uboioilje han modtager
Gudskaal gennem Aandene, og efter den traude Tilstand
ikke formaaer at hørke noget, kommer Godejeren mere
og mere i kam Gang, indtil han tilsidst er helt indes
hans Indflydelse. Ude, som indes det farlige i Situa-
tionen, søger forgæves at advare sin Lader, det mid er
blevet helt sløt og oisjeløs. Alt i Huset drejer sig om
him om Kinley. Han er den egentlige Herre, som alle
adlyder. Tilsidst spekulerer han, det er Bubenand og
Lad et Paar Gang - endda paa, at blive gift med Ude.
Han indes nok, at him Lad alt andet end Sympathi for
ham, ogsaa Lad han, mid som han et opdaget Ude Lidel-
sel for sin Himod. Da han saa ikke kan naa, sik Utaal paa
anden Haade, spekulere han i Ude store Kærlighed til sin
Lader og mener, ^{at him} naar han Lane indes Godejeren for sin
Plan, vil adlyde ham for at skaaner den syge Uand for
yderlige Sindsbewægelser. Ude, som forindset, til Løilke Resid-
tater Kinleys Regimente, vil føre, et Kortivoleben ude, og
da mid Kinley i altfor tydelige Meninge søger at gøre sig
belagelig for hende, trøder him ikke paa, at det Uemneske,
som Lad Lader kendes Lader syg og stadig stillet større
Kraft om Pengo til ham, ogsaa vil faa Godejeren dertil, at
Loo ham sin Pater. I sin Kortivolebe skriver him til D,

Erinodt, og ledet ham om at komme snarest. Min staar op om
Votten for at bringe Brevet personlig til Postkassen, da Linn
eller frygte, at Lunds Kænsigt skulde gemmes af Kinley, og
at han saa kunde modvirke Lunde. Snidderid er Kinley lige-
frem nervøs optaget, for at fremme sine Planer. Til næste
Aften et en ny Secans fastsat, og Kinley, som har skaffet
sig Prøvel af afdøde Gudssejerens Haandskrift, er ved at
lave et "Himmelskræ", som ved Udøet skal falde gennem
Lofet, og kundgøre Gudssejeren, at han aldrig maa give sit
Samtykke til en Forbindelse mellem Linn og Dr. Erinodt.
Pels for at gøre Kirkningen mere storlaad, del for at
afled Gudssejeren Opmarksomhed fra den gamle
naturlige "Kraade", "Himmelskræ" kommer tilstedepaa,
har Kinley ad kemiske Vej fremtillet et Preparat, som
eftersigende Lyden af Lunden og Storm. I et Secans,
er i fuld Gang, da ifølge et uld Preparat explo-
dent, hvorved det opstaaes Udslut. Det lykkes dog alle
Personer at redde sig med Undtagelse af Linn, som er
paa sit Værelse og Kinleys Havn, som befinder sig i
sin Seng Leth oppe i et Sæmverelie. Ud og Krig har
afbrudt ved Forbindelse, Mammerns grilet voldsom
om sig, ingen Stige kan naa de Lundebrænde og for
Havdæsenet kommer, er det maade for sent. Kinley,
der holdet meget af sit Havn, tror ikke mere paa Redning.
Han bærer sig ad, som en Gal, skriger og beder og for-
ræder sig selv ved at bebrøje sig sin nedværgende

Handing lemaade, Lois følge mig bliver sit elskedes
Gam skækkelige Fod. Godsejeren faldet det som Staal
fra Gjæne, og han set ligeledes sin Skat i Blod sørg-
lige endeligt. De kommer De frimodt paa Grund af Blod
Gud. Han overskind hurtigt alle Situationer, inden
Hensyn til den Evofar, han indsætter sig for, klatret
han op ad Pagnort, langs med Pagnorden, givet Blod,
Lis Kinden han parer, at fortæ, at han blot skal
rente lidt, længe gaar saa den farlige Point, mig op
ad Gaarden, indtil han, efter at have slaact Kinden
itid, springer sig ind i Garnets Værelse, tager det i
Bændene og tilbage gaar det den eventyrlige Vej. Vi
har han naact Blod Værelse. Atter springer han sig, denne
Gang med Garnet i Kinden, ind ad Kinden, tager Blod
paa Kyggen og springer ind. Tilskuerne stoner at Raad-
sel, men han faar fat i Pagnort, og tilbage gaar det
inden frygtelige Pambeligledet ad samme Vej. Men da
han kommer ned til anden Sals Kjøde, er det et Stykke i
Pagnort, som ikke kan bære den forrygede Last, det gaar i
Stykker, og alle tre stykker ned. Heldigvis er Grundvæsenet kommet
til Stede og har lige faact Vettes indpand, saa det formaa at
opfange de Vædte. Kinley kaster sig over sit Horn og i al sin
Lykke over at have genvundet det, fiter han sig dobbelt beskæmmet
over De frimodts Heltedaad. Han kaster sig for ham koder og indvæn,
med sine Steinkestager, medens Blod og De frimodt holder Linanden
omfarnet. De har nu ikke flere Pambeligledet at overvinde, men
modtager Godsejerens Pelsignet.

Spiritisten

(after: "Spiritismus Mysterien")

Personen:

Godsyer Walden

Fris Walden

Elise, des Datters

Dr. Parker.

John Kinley.

Bipersonen

Veranda.

Operaarsdag. Solskin. Fru Walden og Elsie sidder og drikker Kaffe. Fru Walden er ca 45 Aar, noget sygelig Udsende, bly Teint, mørkrandede Øjne. Godser Walden kommer. Han er en høj, statelig Mand. Walden bygger sin Hustru og Datter, slaar sig ned ved Bordet, Fruen skænker Kaffe, milder Tomate, det hele et Billede paa et lykkeligt Familienliv. En Tjener kommer med et Brev til Walden. Denne bryder det. Det er hans Vabe, Kammerherre ~~Madsen~~ Barden, der indbyder ham til at deltage i et stort Jagtparti. Godseren ler fornøjet, han elsker Jagt, viser Damerne Indbydelsen og gaar, han vil efter sin Jagtriffel. Et Øjeblik efter ryser Damerne sig og gaar lørm i lørm.

Godserens Skydsvarsel.

Udstyret med mange Vaaben og Geværer. Godseren kommer ind, tager fornøjet sin Jagtriffel frem, undersøger den meget omhyggelig, leder den, hænger den alle op. Tatter sig, sætter en Cigar, bliver søvrig, lægger sig paa Divanen, falder i Søvn.

I Haven ved Skibstet ind mod Landvejen.

Frau Walden og Elsie kommer, de staar lidt og ser
 ind paa Vegen. En Motocycle kommer, da han faar
 sig paa Dammen, springer han af og gaar hilsmes
 hen til dem. Det er den unge Tage, Dr. Parker er
 smukt, sympatisk Mand. Han spørger til Frøens Be-
 findende, venter smilende nogle Ord med dem, tager
 derpaa afsked og kører bort. Elsie, der hele Tid
 har set paa den unge Tage med et Blik, som viser,
 at han ikke er hendes ligegyldig, er betaget efter ham,
 derpaa gaar de ind gennem Haven.

4.

Arbejdsverrelset.

Godsgeren ligger paa Divanen i urolig Slummer.
 En Del af Billedet vinder, og man ser

5.

Drømmen.

Man ser Godsgeren jagtlyst, med Riflen i Haand
 løbe et Stykke frem gennem Skoven, stykker, ligger som
 død, et magtfuldt sort Kors viser sig over Billedet,
 der kommer bort.

Arbydswaretset.

Solen skinner gennem Vinduet, seendes at Vindues-
 sprossen danner en karslignende Skygge paa Væggen.
 Godsgeren kaster sig urolig frem og tilbage, springer
 op med et Salt, ser sig forfærdet omkring, hans
 Blik falder paa Skyggekorset paa Væggen. Han farer
 uvilkaarlig tilbage, søger sig til Hovedet, Fruen og
 Elsie kommer ind. Ser angstelig, spørgende paa ham.
 Han kommer lidt til sig selv, fortæller om Drøm-
 men, peger paa Skyggen og Vinduessprossen. Fru
 Walder er bleven ligbleg, hun befaller ham om
 endelig ikke at gaa til det Jagtparti, han smiler,
 det hele har hun været en stund Drøm, der er ingen
 Grund til overtroisk Frygt. De gaar.

9
 1.
 —

Næste Dag.

Opvækkelse.

Godsgerfamilien ridder ved Frokostbordet. Godsgeren
 er jagtklædt. Han er utaalmodig for at komme af
 sted. Kaldes Gjænnen ind, giver ham Ordre til
 at opsætte Hesten, Gjænnen gaar. Godsgeren rejser
 sig, søger mildt og afbødt med Fruen og Datter.
 Fruen ser bedende paa ham, hvorfor kan han da
 ikke blive hjemme? Hun har mange ublede. Han

smiler, bader hend om ikke at plege sig med den
 Glets Taubelijheder, naar. Moder og Datter naar ind
 for at se ham ride bort.

8.

Udenfor Hovedbygningen.

Godtageren stiger til Hest. Fruen og Elsie kommer
 frem paa Trappen, han smiler og vinker til dem,
 rider bort. Elsie naar ind med Moderen, der
 tungt stotter sig til hendes arm.

9.

Ved et Rektorssted i Skoven.

En til Det yndede Herrer er farsandede, Gode-
 yeren kommer ridende, hilses med Guehel. Han
 springer af Hesten og overlader den til en Skoldkueh,
 drikker et Glas med Guldskel, haorpa man
 bygger op, naar ind gennem Skoven.

10.

I Skoven.

Et Billed af Jagten. Godeyeren staaer højt over
 et nedlagt Quadyr, Vennerne komplimenterer ham,
 en Genser eller "Klapaper" loyer sig af Dyret, Skoldkueh

5/ drejer videre.

11

Salene hos Walden.

Man lægger mærke til et stort Billedet af Guds-
gyren; Fri Walden og Elsie kommer ind. Fri
Walden er i nedtykt Skinning. Hun ser angstelig
op mod Mandens Portaal: - Jy har en Forudfølelse
af, at der vil ske noget ondt! Elsie siger at
berolige hende. Hun gear og kommer tilbage med en
Flesh Medicin, som hun giver Moderen en Skedfuld
af. Fri Walden lader til at blive beroliget, hendes
Øjne viser dog ikke fra Billedet.

12.

I Skoven.

Man ser et Vymark, der er formet som et stort Kors.
Gudsgyren kommer, skyder ind i Tjebningen, løber
derfra op ad med Gvaert i Vandet, snubler med
Korset, skældes at afhæbberne stilles med en Vær,
Skudet gear af, hun ryker en med et Skrig, Blodet
Blodet pibler ind fra et Vær i Tjebningen.

13.

I Salonen.

Elsie sidder og læser. Moderen sidder med Haanden
 under Kinden og ser mod Portkædet. Pludselig ramler det
 ned paa Gulvet, et lille Bord med smaa Kunststager
 valter i Galat; Fru Walden farer sammen; springer
 op, hun stirrer pum for sig i vild Rædsel, hun
 formaar ikke at tale, peger stumt paa den tomme
 Plads paa Væggen, Elsie er bleven angst, hun gaaer
 hen, griber Moderen i armen, Fru Walden lægger
 sig fortvivlet til Hovedet og med Udbræbet: - Der
 er tilstødt ham en Ulykke! rykker hun besvimet
 om i Elsies arms. Elsie raaber paa Gjenstøbet.
 hende, da kommer Løbmand, løfter Fruen op, bærer
 hende ud.

14.

Jourenarelsel.

Fru Walden bæres ind, lægges paa Sengen. Elsie fugter
 hendes Sindling med Vand, hun kommer til sig selv,
 ser sig forvildet om. Elsie rojer at berolige hende.

15.

I Skoven

Godsnyeren ligger livløs ved Korset. Nogle af Jagt-
 deltagere kommer til, de bøger sig forfærdede over
 ham, en flytter til Brygget, rykker fortvivlet paa
 Hovedet, der er intet at gøre, han er død. De løfter

7 / kom op og bærer ham langsomt bort.

16.

Soveraretet.

Fri Walden og Claire. Friin ryser sig fra sengen, Claire giver hende et Glas Vand at drikke. Fri W. stirrer frem for sig i stum Sorg, hele hendes Skikkelse røber Angst, og y til gennemrystes hæn Lys som af en Kildaggen. Claire spørger, om det ikke er bedst, hæn telefonerer efter Logan. Fri Walden nikker, Claire går ind i

17.

Orbydsaretet.

Telefonerer, lægger telefonen. Går til vinduet, ser ud, læner sig strakslagen til vindueskarmen, synter kalst beovint om.

18.

Waldens Jvedindgangen.

En Jagtvogn kører langsomt op. Paa Vognen sidder et Par af Jagdelligerne. Gjener kommer til, ved deres Hjælp bærer de Gudsgeren ind. En af dem følger bag efter med Røfler. Skape er de kommer ind, for Or. Parker kommer kørende paa sin Hatareyde, springer

af, iler ind.

19.Støbejdsvarer.

Elsie rejser sig vaklende og gaar hen til Døren, ligger op, Godnyeren bæres ind og lægges paa Divanen. En af Herrens maddere Elsie, hvordens det er gaet til.

Elsie knaler gradene med. Dr. Parker ind. Alle under sig inod ham, han farstaaer, hvad der er sket, han undersøger Godnyeren, lægger haanden paa hans Bryst, holder et Spejl for Munden. Vaa retter han sig langsomt op og siger bevaegt: - 'Jy kan intet udrette, Døden er forlangt indtraadt!' Edelramme gaar Døren op, Fin Walden trækker ind, hæn er lightly. Alle siger tove til Vid. Et Par Sekunder staaer hæn og stirer stumt fortvilet frem for sig. Saa kaster hæn sig i voldsom Fæltken over Tigt. Edelramme byder Solen frem gennem Vinduet og kaster en skarp koralignende Blyge paa Væggen over den Dødes Lige. Fin Walden løfter Hovedet, peger rædseløst paa Skjælskorset, presser Haenderne mod Pindningerne og synder besvimmel om.

2. Afdeling20.

^{Uger}
Negl. Karakter senere.

Waldens Grav.

Et stort Gravmæl er rejst over Godnyeren. Paa Mønt:

9 / mentets Fødslykts riddar Lukke Walden forverliget
ligesom hversunken i Bøn. Hun er klædt i hylt Sny, me-
get bly, Blikket drømmende, noget uviligt. Hun folder
Hænderne, ser op mod Himlen, siger sig langsomt. Elsie
kommer, Moderen faar nervost sammen, Elsie ser
betynnet paa Moderen, legger blidt sin Haand paa
hendes Skulder: - Kom Moder, lad os gaa, du bliver
syg af at fordybe dig i Sorgen! De gaar.

21.

Salonen.

Moderen og Elsie ind. Moderen ser nysgjerrig og med
Billid af Walden, der altsaa er kængt paa Pels, hun
er det nu omjæst af sort Draperi. Fru Walden
giver sig til at kigge i et Blad paa Bordet, bliver
starkt interesseret: (Aftale)

Livst efter Døden.

Det berømte medium, Mr.
John Kinley vil i Aften give
en Forelesning i "Spiritistisk Sel-
skab". Mr. Kinley's Eksperiment
gaar ud paa at bevise, at
det er muligt at sætte sig i
Forbindelse med afdøde
Personer

Fru Walden nikker bestyrtet, rækker Elsie Bladet
med Walden: - Jeg vil lige tænke! Elsie siger et
forraade det, men Fru Walden vil intet hoie.
En Gyser melder Dr. Parker. Parker ind. Han

10/

hviser arbejdet paa Samerne. Forhaer sig om Fru
Walden's Befindende. Hun ryter roymodig paa Hovedet,
stadig godt med Nerverne. Hun vil skrive en Receipt,
Søren viser ham ind i skrydsboret, han gaar.
Elsie vasker nogle Ord med Madam, følger efter
Parker

22.

Skrydsboret.

Parker ind, roger Blods ved Skrivebordet for
at indfarbig Receipten. Elsie ind, hun ser meget
bekymret paa Parker, viser ham Malitten i Blodet:
— Dr. Parker, kan De ikke forsige at paa Madam
til ikke at gaa derhen? Hun ser bintligh paa ham.
Hun løser Malitten, ryter paa Hovedet. Læs ser
han ham paa hende, deres Øjne mødes. Hun griber
hendes Haand og skygger blodet henover dem, ser faldet
paa hende og legger Armen om hendes Liv, kysser
hende. De ser lykkelig paa hinanden, bliver dog enig
om at hemmeligholde Galvulden faelgelig, gaar ind i

23.

Salonen

Dr Parker rukker Søren Receipten. Idet han peger
paa Blodmalitten leder han Salen hen paa Søren,
fraraader Søren at gaa derhen. Søren ryter indignet
paa Hovedet: — Det er min Hustru gennem Mr. Kinley

at ogsaa Fortindelen med min spedede Mand! Dr. Per-
ker indser, at der intet er at gøre, han tager et skridt,
gaa.

24.

Sammes aften

Elegant indst. Forvardele til "Spiritistisk Selskabs" Lokale.

Flere Medlemmer af Selskabet kommer ind, særlig er
der mange Damer. Alle er blege, nervøse. Fru Walden
og Elsie ind, Fruen hilser paa Præsidenten, en høj,
alvorslig Mand. Dampet Samtale. Døren gaar op,
ind kommer Mr. John Kinley, der modtages af Præs-
identen med en vis Ærefrygt. Kinley er en høj,
mørk Mand, usympatisk, ubehøvelig stikkende Øjne.
Han leder sig fremtredende for flere af Selskabet, ogsaa
for Fru Walden og Datter, som leder til at inter-
essere ham stærkt. Han taler noget med dem, hvor-
paa alle begynder sig ind i

25.

Lokale.

Elegant, men meget gendannelig indst., bløde Papper, Vægge
er beklædt med sort Gobeliner, ingen Vinduer. Gulv
anbragt i en Kalkkreds en en befløjet sort Silke-
skærm, der staaer bag en Stol, som er anbragt paa
en lille Forhøjning. Paa denne Stol tager Kinley
Plads, Forsamlingen tager Plads; i Forgrunden ses

Fri Walden og Elsie. Paa et Signal af Præsidenten rykker alle ned paa Kneer og beder. Kinley stirrer i forvundt paa Fri Walden. I sin folder hans Øjne til, han rykker tilbage i Brænde, en fremragende Skulder gennemgænger hans Lægeme. Alle rykker sig for den kvalende Stilling og tager Plads paa Stolene; man stirrer spændt paa Kinley, der vander sig i Krampe. Præsidenten sætter Ørømmen for Kinley; Lyset stikker, - et Øjeblik Mørke, derpaa ser man en blændende hvid Skikkelse, noget lig en Kvinde med tilsløret Ansigt svæve i Retning for Ørømmen hvide Døds, hvor den retignende løfter Armen og forsvinder. Etter et Øjeblik Mørke, derpaa kendes Lyset, og man ser nu alle ligge paa Kneer, ubøtt holdt besvimmel, Mediet vider sig i Krampetrekninger. Elsie løfter sin Moder op. Kinley slår Øjnene op, fanger Fri Waldens Blik, folder atter hen, han indsløder nogle Nyl, lader som om han skriver i Løften. Præsidenten flytter et Bord hen foran Mediet, lyfter ham en Blyant i Haanden, Kinley løver et "Sandebær", rykker atter tilbage. Præsidenten griber "Brevet", hvorpaa står:

Jeg, Godfrey Walden leder
 min Hustru vide, at jeg vil
 aabenbare mig for hende, naar
 Tid er kommen.....

Præsidenten sætter Nicampferen "Brevet" til Fri Walden, der skulvender Løser det og rykker besvimmel om Mediet Elsie, listet af et Par andre naar Mediet brydte til Besindthed, vagner Kinley. Han er tillystet

13/ meget indtaget, Præsidenten holder et Glas Vand til
hans Tæber. Hvorfor Kinty rejser sig og gaar fortumlet
frem og tilbage. Præsidenten viser ham Brevet, som
Kinty meget forbavset betragter, han ved ikke af,
at han har skrevet det. Man siger etfsked, gaar.
Kinty taler indomgrevne med Fri Walden, de gaar
ad i

26.

Forvarelsæt,

hvorfor de vidste Gaster forsiender. Fri Walden taler
med Kinty, hun fortæller ham Omstændighederne
ved hendes Mandes Død, endelig inviterer hun
ham til at bo paa Godset, for at hun kan bringe
hende etfsked for hendes afdøde Mand. Kinty
takker hende, siger etfsked, Cameren gaar. Da
han er alene i Værelset, ser man ham smile tri-
umferende og fornøjet gnide Hænderne. Præsidenten
ind, de følger ad ill.

Wagen Sid smure.

27.

Salonen hos Walden

Kinty sidder meget indtaget i en Gæstebog, hun har
sin paa Godset. Man holder paa Gjæmmer, befaler hende
høvent at bringe Whisky og Glas, Gjæmmer ind, kommer et
Gjælt efter med det. Kinty ser velviljeds smilende paa

18/
Portrettet af Goussierum, Elsie kommer ind, han ryger
sig og indleder en samtale med hende. Han er bleven
forelsket i Elsie og lægger tydelig sin Faldner for Dagen,
mens Elsie behandler ham med Kilde. Han går
starkt Kår til hende, forsøger at gribe hendes Haand,
hvil under ham Ryggen, gear. Han ser argt efter
hende, der kommer et ondt Udbrud i hans Ansigt, han
skæner ud.

28.

Arbejdsvarsel.

Kinley ind, gear lidt frem og tilbage, sender en Lys.
Fru Walden ind, snart hun kommer forger der
en Forvandling med Kinley, han ser meget højtidelig
ud, hans Blik bliver drømmende. Han fortæller hende,
at han er i Pengesforlegenhed, han skal bruge 2,000 Kr.
Fru Walden er bleven et ganske viljelst Ridskab i hans
Hånd. Hun udfylder en Anvisning om Beløbet, retter
ham der, venter nogle Ord med ham, gear. Han
ser svært smilende efter hende, ud.

29.

Ved Indgangen til Haven

Elsie kommer, siger ud om Vgen. Dr. Parker kommer,
de kilder lykkelig på hinanden, han kysser hende, de
gear samtaler. Kinley kommer til Vgen, han skæ-
ner forsigtig efter dem.

I Haven.

Ellis og Dr. Parker søger Plads paa en Bank, der
staar foran en lyk Sættamme. Kinley smiger sig hen
paa Træet og lytter til deres Samtale. Dr. Parker
muddeler Ellis, at han anser det for best, at de
sin fortæller hendes Mynder om deres Forhold. Ellis
sikker, Kinley smiler endt, kaster sig bort i den
de ser ham. Lidt efter ryger de sig, gaar.

31.Kinley's Værelse.

Kinley kommer hurtigt ind, aabner i en Fart en
Hænderkuffert, ^{tager} et langt Glas, imprægneret med Fosfor;
han arrangerer med tuskenspilberøgt Behandling af Drog-
ten saaledes ~~at~~ om sig, at han faar nogen Lighed med
den afdøde Godsager. Folder atter Floret sammen, men
ser det lader sig foldes saa stærkt sammen, at han
kan have det i den hvide Hånd. Søger derpaa en lille
Laterna magica, der lyser en lille Blændlyst. Thi er hastig
noget Ord paa en sort Glasplade, som han stikker ind i
Apparatet (især ved Uærbilledet) stikker det i Lom-
men. Gaar til Vindst, higger ud.

31 a

Haven set fra Vindst

16/ Man ser Ellis & Dr. Parker ydende sammen i
patrolig Samtale.

326.

Kinley's Værelse.

Kinley smiler undskyldselst, id.

33.

Korridor.

Man ser Kinley se sig frem gennem den halv-
mørke Korridor. Standse med en Dør, der fører ind
til Salonen, kigger gennem Njgletullet, tøkker langsomt
Døren op, dog holdes at han ikke vil kunne se
fra Salonen.

34.

Salonen

Hän Walden sidder tungsindig med opanden støttet
under kinden, han ser op mod Parkettet; hans plid-
telij angst sammen, Døren til Korridoren gaa langsomt
op. Hän ryper sig for at gaa ind og se, hvad der er
i Vgen med Døren.

35.
~~Korridoren~~

Korridoren.

En bestemt folder id fra den aale Dør, det övrigt af

Korridoren ligger i Mørket. Fri Walden kommer
 ind fra Salonen, saaledes at hun står i Tyskiten.
 I samme Øjeblik ser man en hvid Skikkelse rejse
 sig i Mørket, en forfærdig Skikkelse, der har nogen
 Lighed med Gudsrygeren. Forfærdet rejser Fri Walden
 paa Kne og rækker de faldne Hænder frem mod
 Skikkelsen. Pludselig idager der et skarpt lys fra
 Skikkelsen og paa Væggen laves nu følgende i Lysets
 Skrift:

En Ulykke truer. - Giv ikke
 Udsig og Dr. Parker dit Sam-
 tykke.

Fri Walden stirrer forfærdet paa Pladskriften, den for-
 vinder, et Øjeblik lyser et Kars paa Væggen, saa bliver
 alt mørkt, Skikkelsen forsvinder, Fri Walden rejser
 besvimmel om, saa er man kinley kommen frem fra
 Mørket, aabne en Dør og løbe ind.

36.

Kinley's Værelse.

Kinley hastig ind, tikker Døren omhyggelig efter sig.
 Ruller Floert sammen og pletter det sammen med
 Tyskiten. Apparatet i Tasken. For skadepro, gaar der paa
 rolig og koldblodig ind

37.

Korridoren.

18/ Fri Walden lygde besvime. Et Par Gjensidige
kommer til, antent samtidig Elsie og Dr. Parker.
De løfter Frien op, hun kommer naturligt til sig
selv, udløder: - Min Glands Sand her adskilt
sig for mig! Dr. Parker rykker væk fra Hovedet,
de bærer hende ind i

38.

Salonen,

hvor hun bringes til Gode i Landstolen, en Gjør
bringet en Forpistning. Rivlig kommer retigt ind,
hiker paa Dr. Parker, ser spørgende paa ham, som
om han intet andet. Fri Walden fortæller ham
skulende om sin "Aabbaring", han kører til med
foldede Hænder og himmelrodet Gjør. Elsie og Dr.
Parker ser forstunde paa ham, de nærer begge sig
tanke til ham. Rivlig klapper opvæntende Fri Walden
paa Skulderen, gaar. Parker og Elsie fortæller sin
Maderen om dens Kærlighed, beder om hendes Velg-
nær. Fri Walden er forfærdet paa dem, hun
har intet andet om dette, og det bestyrker hende i den
Tro, at den "Sandeskift", hun saa, virkelig var en Ad-
varsel fra Himlen; angst udløder hun: - Nej, jeg
kan ikke give jer min Velgøren. (hun peger op mod
Gudsrydens Port) Han har forbudt det!
Elsie og Dr. Parker ser forfærdet paa hinanden,
er hun bleven gal? Men Fri Walden er ikke modsigelig
for Fornuft, hun har intet mod Dr. Parker, men hun

19/ For ikke trods den offside. Dr. Parker sukker, Elsie følger ham ind.

39.

Foran hovedindgangen.

Elsie og Dr. Parker kommer, tager afsked med hinanden. Hun siger: - Tak ikke meget, vi skal nok aftale denne Kinley, Hirschs onde sand? Dr. Parker nikker eftertænksom, kysser hendes hånd, går. Elsie er efter ham, går deeper ind.

3. Afdeling.

40.

Elsie's Værelse.

Elsie sidder grædende ved vinduet, siger sig bestemt, sætter sig og skriver et Brev til Dr. Parker:

Elskede Ven! Kom endelig til den Séance, Moder har indbudt til i Aften. Kinley's Træthed tillægger, han plager mig med Karligheds-erklæringer, og jeg tror, han ved Hjælp af sin Taktspillerkunst vil indvirke paa Moder. Hun maa afbøies i Aften. Din Elsie.

Hun læser Brevet, nikker tilfreds, stikker det i en Kuffert,

20/ skriver adressen paa, holder paa en Bjarne, giver
ham Brevet til Besøgeren, gaar.

41.

Korridor

Elsie kommer, lyfter ved Døren ind til Kinleys Værelse.

42.

Kinleys Værelse

Kinley følger sig til Stuen. Man er ham efter
det gyldne Flar, hvormed han fremstiller sandis,
arrangerer derpaa behandlig Flaret saaledes, at det
danner et Kars. Undersøger derpaa sin Takerna magica.
Skriver derpaa med Omhu nogle Ord paa en sort Glasplade,
holder Haanden med den beskrevne Plode op mod Lyset
(Karlillede) Der staar følgende:

Det er min Vilje, at Elsie
skal gifte sig med John Kinley.

Skjeder omhyggelig Glaspladen ind i Apparatet, nikker
tilfreds, lægger det hele til Side, sender en Lige, lægger
Overlig paa, gaar

43.

Udenfor Døren

Elsie ligger sig bort fra Døren. Kinley kommer ud, gaar uden

21/ at se hende. Hun kommer atter til syne, lister sig forsigtig ind i

44.

Kinley's Værelse.

Hun undersøger hastig hans Gemmer, finder Floret og Eysbilledapparatet, et triumfirende Smil spiller om hendes Læber, hun har set nok, lægger alt omhyggelig ned igen, spærmer sig.

45.

Salonen

Fru Walden sidder og læser, Kinley kommer ind, taler stukt med hende. Elsie kommer ind, tæller at vordige Kinley et Blik siger hun til Moderen, at hun vil gaa en Tur til Gaderens Grav. En Gynges bringes hende Overst, hun gaa. Et Gjeblik efter gaa ogsaa Kinley.

46.

Udenfor Havens Driehuset.

Elsie kommer, hun vil hente firke Blomster til at lægge paa Gaderens Grav, gaa ind. Kinley kommer, gaa ind.

47.

F Driehuset

Ellis ind, skarer en det Blomster af og samler dem
 til en Bûkel. Kivly ind, lister sig bag ved hendes og staae
 skæmm om hendes Liv: - Fort. Walden, jeg elsker Dem,
 Du skal blive min! Hun siger sig forfærdet, staae
 ham i Ansigt: - Bedrager! Hun tumle tilbage. Hun
 lønfter sig af hans Forvirring, løber ind. Hun kysser
 rasende Hænderne, gaar.

48.

Ved Godstyrens Grav.

Ellis kommer, lægger Blomsterne ved Monumentets Fod,
 staae lidt hussunken i Tanker, gaar.

49.

Tommens Aften

I Salonen

Gjæstene er nu at arrangeres alle til Veansen, der stilles
 Skole i en Halokreds rundt om veldiets Plads. Kivly kom-
 mer ind, ser efter om alle er i Orden, gaar alene. Ellis
 og Moderen ind, Ellis siger: - Denne Kivly er en Bedrager,
 i Aften vil han blive opsløret! Moderen rejser en-
 gik paa Hovedet, hun tror paa Kivly, gaar.

50.

Udenfor Hovedindgangen.

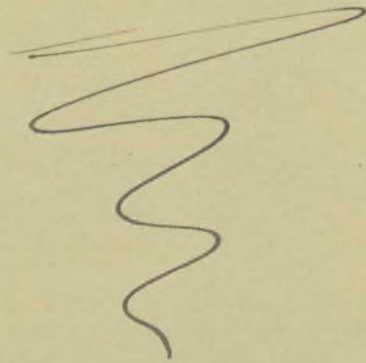
Gæstene ankommer, gaar ind. Den første er Dr. Parker.

Jalousen

Ellie alene. En Gymer adamer Døren for Dr. Parker. Ellie
 bliver glædeskvalende paa ham, fortæller hastig, hvad hun
 har set paa Kinlys's Værelse, Parker nikker, undersøger Kon-
 takten til Lysekronen, han peger paa Lyet, hun nikker
 forstaaende. Nu kommer Fru Walden og Gæstene ind,
 Kinly kommer, Fru Walden præsenterer ham for Gæstene.
 Derpaa begynder Scenen. Dr. Parker tager Plads paa
 en af Stolene længst fra Kinlys's Plads og Ellie sætter
 sig ved siden af, at hun kan naa Kontakten. Kinly folder
 i Træne, Lyet sluktes. Et Gyblis dybt Nøst, saa ser
 man pludselig et hvitt, forforlyumt Kars, der lidt
 efter lidt bliver til en menneskelig Skikkelse, der ud-
 sender et skarpt Ly (fra Lybillets Apparat) Pludselig
 ser man en sort Skikkelse kaste sig over "Spejlet", et
 Gyblis farer Strøben paa Tolernain over Gæsternes sku-
 rigter, der er fortrukne i nervøs Spænding, saa bliver
 der Lyet i Jalousen (Ellie har trykket paa Kontakten)
 Paa Gybluet ser man nu Kinly og Dr. Parker ligge i
 voldsom Kamp, Dr. Parker presser sin Haand mod
 Kinlys's Strube og lægger Knæet paa hans Bryst. Panik,
 flere kvinder besvimer. Dr. Parker holder Livsapparatet
 i Hånd og Lybilletsapparatet i Været. Gymerne griber Kinly,
 der nu med hadefuldt Blik paa Parker. Alle forstaae,
 at hun er opløst, Fru Walden klynger sig gradende til
 Ellie. Men af sig selv af Roseri holder Kinly en Revolver
 og sigter paa Parker, men Gymerne kaster sig over ham,

viser Revolveren på ham og fører ham ud.
Dr. Parker viser mig Fri Walden fylldt apparat,
hopper Ploden ud, hun løser den, og forstår alt. Hun
har været Offer for en smidig Bedrager. Hun lægger Elsie's
Haand i Dr. Parker's, udtænder Falskelserne.

Alle ønsker Dem til Lykke, Dr. Parker blyver Elsie.

STK NR.PERSONERNE.Godsejer Walden. *J. Jacobsen*Fru Walden. *M. ~~Blad~~*

Elsie, deres Datter.

Dr. Parker. *B. Blicher*John Kinley. *Schuyler*

Bipersoner.

1.

Veranda.

Efteraarsdag. Solskin. Fru Walden og Elsie sidder og drikker Kaffe. Fru Walden er ca. 45 Aar, noget sygelig Udseende, bleg Teint, mørkrandede Øjne. Godsejer Walden kommer. Han er en høj, statelig Mand. Walden kysser sin Hustru og Datter, slaar sig ned ved Bordet, Fruen skænker Kaffe, munter Samtale, det hele et Billede paa et lykkeligt Familieliv. En Tjener kommer med et Brev til Walden. Denne bryder det. Det er hans Nabo, Kammerherre Barden, der indbyder ham til at deltage i et stort Jagtparti. Godsejeren ler fornøjet, han elsker Jagt, viser Damerne Indbydelsen og gaar, han vil efterse sin Jagtriffel. Et Øjeblik efter rejser Damerne sig og gaar Arm i Arm.

2.

Godsejerens Arbejdsværelse.

Udstyret med mange Vaaben og Geværer. Godsejeren kommer ind, tager fornøjet sin Jagtriffel frem, undersøger den meget omhyggeligt, lader den, hænger den atter op. Sætter sig, tænder en Cigar,

2.

bliver søvnig, lægger sig paa Divanen, falder i Søvn.

3.

I Haven ved Stakittet ud mod Landevejen.

Fru Walden og Elsie kommer, de staar lidt og ser ud paa Vejen. En Motorcyklist kommer; da han faar Øje paa Damerne, springer han af og gaar hilsende hen til dem. Det er den unge Læge, Dr. Parker, en smuk, sympatisk Mand. Han spørger til Fruens Befindende, veksler smilende nogle Ord med dem, tager derpaa Afsked og kører bort. Elsie, der hele Tiden har set paa den unge Læge med et Blik, som viser, at han ikke er hende ligegyldig, ser betaget efter hende, derpaa gaar de ind gennem Haven.

4.

Arbejdsværelset.

Godsejeren ligger paa Divanen i urolig Slummer. En Del af Billedet svinder, og man ser

5.

Drømmen.

Man ser Godsejeren jagtklædt, med Riflen i Haand løbe et Stykke frem gennem Skoven, styrter, ligger som død, et mægtigt sort Kors viser sig over Billedet, der toner bort.

6.

Arbejdsværelset.

Solen skinner gennem Vinduet, saaledes at Vinduessprossen danner en korslignende Skygge paa Væggen. Godsejeren kaster sig urolig frem og tilbage, springer op med et Sæt, ser sig forfærdet omkring, hans Blik falder paa Skyggekorsset paa Væggen. Han farer uvilkaarlig tilbage, tager sig til Hovedet, Fruen og Elsie kommer ind. Ser engstelig, spørgende paa ham. Han kommer lidt til sig

3.

2
selv, fortæller om Drømmen, peger paa Skyggen af Vinduessprossen. Fru Walden er bleven ligbleg, hun bønfaller ham om endelig ikke at gaa til det Jagtparti; han smiler, det hele har kun været en dum Drøm, der er ingen Grund til overtroisk Frygt. De gaar.

7.

~~Salomon~~
Spisestue.

Næste Dag.

Dr. Parker med

Godsejerfamilien sidder ved Frokostbordet. Godsejeren er jagtklædt. Han er utaalmodig for at komme afsted. Kalder Tjeneren ind, giver ham Ordre til at opsadle Hesten, Tjeneren gaar. Godsejeren rejser sig, tager smilende Afsked med Hustru og Datter. Fruen ser bedende paa ham, hvorfor kan han da ikke blive hjemme? Hun har bange Anelser. Han smiler, beder hende om ikke at plage sig med den Slags Taabeligheder, gaar. Moder og Datter gaar ud for at se ham ride bort.

8.

Udenfor Hovedbygningen.

Vagn
Godsejeren stiger til Hest. Fruen og Elsie kommer frem paa Trappen, han smiler og vinker til dem, rider bort. Elsie gaar ind med Moderen, der tungt støtter sig til hendes Arm.

Dr. Parker tager afsked.

9.

Ved et Traktørsted i Skoven.

En hel Del jagtklædte Herrer er forsamlede, Godsejeren kommer ridende, hilses med Jubel. Han springer af Hesten og overlader den til en Staldkarl, drikker et Glas med Selskabet, hvorpaa man bryder op, gaar ind gennem Skoven.

10.

I Skoven.

Et Billede af Jagten. Godsejeren staar bøjet over et nedlagt

4.

Daadyr, Vennerne komplimenterer ham, en Tjener eller "Klapper" tager sig af Dyret, Selskabet drager videre.

11.

Salon hos Walden.

Man lægger Mærke til et stort Billede af Godsejeren; Fru Walden og Elsie kommer ind. Fru Walden er i nedtrykt Stemning. Hun ser angstelig op mod Mandens Portræt: - Jeg har en Forudfølelse af, at der vil ske noget ondt! Elsie søger at berolige hende. Hun gaar og kommer tilbage med en Flaske Medicin, som hun giver Moderen en Skefuld af. Fru Walden lader til at blive beroliget, hendes Øjne viger dog ikke fra Billedet.

I Skoven

12.

Man ser et Vejmarke, der er formet som et stort Kors. Godsejeren kommer, skyder ind i Tyknøngen, løber derefter afsted med Geværet i Haanden, snubler med Korset, saaledes at Aftrækkeren støder mod en Sten, Skudet gaar af, han synker om med et Skrig, Blodet pibler ud fra et Saar i Tindingen.

13.

I Salonen.

Elsie sidder og læser. Moderen sidder med Haanden under Kinden og ser mod Portrættet. Pludselig ramler det ned paa Gulvet, et lille Bord med smaa Kunstsager vælter i Faldet; Fru Walden faar sammen, springer op, hun stirrer frem for sig i vild Rædsel, hun formaar ikke at tale, peger stumt paa den tomme Plads paa Væggen. Elsie er bleven angst, hun gaar hen, griber Moderen i Armene, Fru Walden tager sig fortvivlet til Hovedet og med Udraabet: Der er tilstødt ham en Ulykke! synker hun besvimet om i Elsies Arme. Elsie raaber paa Tjenestefolkene, de kommer løbende, løfter

5.

Fruen op, *lægger hende* ud.

14.

Soveværelset.

Fru Walden bæres ind, lægges paa Sengen. Elsie fugter hendes Tindinge med Vand, hun kommer til sig selv, ser sig forvildet om. Elsie søger at berolige hende.

I Skoven.

15.

Godsejeren ligger livløs ved Korset. Nogle af Jagtdeltagerne kommer til, de bøjer sig forfærdede over ham, en lytter til Brystet, ryster fortvivlet paa Hovedet, der er intet at gøre, han er død. De løfter ham op og bærer ham langsomt bort.

Salon.
Soveværelset.

16.

Fru Walden og Elsie. Fruen rejser sig fra Sengen, Elsie giver hende et Glas Vand at drikke. Fru Walden stirrer frem for sig i stum Sorg, hele hendes Skikkelse røber Angst, af og til gennemrystes hun ligesom af en Kuldegysen. Elsie spørger, om det ikke er bedst, hun telefonerer efter Lægen. Fru Walden nikker, Elsie gaar ind i

Arbejdsværelset.

17
17a

Telefonerer, lægger Telefonen. Gaar til Vinduet, ser ud, læner sig skrækslagen til Vindueskarmen, synker halvt besvimet om.

18.

Udenfor Hovedindgangen.

En Jagtvogn kører langsomt op. Paa Vognen sidder et Par af Jagtdeltagerne. Tjenere kommer til, ved deres Hjælp bærer de Godsejeren ind. En af dem følger bagefter med Riflen. Næppe er de kom-

20. ~~Drømmen~~
Vinterhaver
Moder og Datter. Blomsterne
Ridedragt.

20a) Udenfor Slottet.
Moderen gaar. Datteren styrer
til Hest.

20b.) Ridesk. ^{ved Søen} Moder. Kavalier.

20c) Kirkegaarden.
Drømmen hæn rejser sig
og gaar bort.
I Midten et lille Afsnit hvor hun
siddet og græder. Hun gaar bort

20e) Udenfor Sandgangen.
De to ridende, Hestene bort.
Moderen kammer. Hestene.

6.

men ind, før Dr. Parker kommer kørende paa sin Motorcykle, springer af, iler ind.

19.

Arbejdsværelset.

Elsie rejser sig vaklende og gaar hen til Døren, lukker op, Godsejeren bæres ind og lægges paa Divanen. En af Herrerne meddelser Elsie, hvorledes det er gaaet til. Elsie knæler grædende ned. Dr. Parker ind. Alle vender sig imod ham, han forstaar, hvad der er sket, han undersøger Godsejeren, lægger Haanden paa hans Bryst, holder et Spejl for Munden. Saa retter han sig langsomt op og siger bevæget: - Jeg kan intet udrette, Døden er forlængst indtraadt! I det samme gaar Døren op, Fru Walden træder ind, hun er ligbleg. Alle wiger tavse til Side. Et Par Sekunder staar hun og stirrer stunt fortvivlet frem for sig. Saa kaster hun sig i voldsom Hulken over Liget. I det samme bryder Solen frem gennem Vinduet og kaster en skarp korslignende Skygge paa Væggen over den Dødes Lege. Fru Walden løfter Hovedet, peger rædselslagen paa Skyggekorset, presser Hænderne mod Tindingerne og synker besvimet om.

2 Afdeling.

20. d.

Nogle Uger senere.

Waldens Grav.

Et stort Gravmæle er rest over Godsejeren. Paa Monumentets Fodstykke sidder Enkefru Walden foroverbøjet ligesom hensunken i Bøn. Hun er klædt i dyb Sorg, meget bleg, Blikket drømmende, noget uroligt. Hun folder Hænderne, ser op mod Himlen, rejser sig langsomt. Elsie kommer, Moderen farer nervøst sammen, Elsie ser

V 8057

Sorgklædte

Blauweter
Mærket 3 Blauweter

bekymret paa Moderen, lægger blidt sin Haand paa hendes Skulder:
 - Kom, Moder, lad os gaa, du bliver syg af at fordybe dig i Sorgen! De gaar.

Salonen.

Moderen og Elsie ind. Moderen ser sukkende op mod Billedet af Walden, der atter er hængt paa Plads, kun er det nu omgivet af sort Draperi. Fru Walden giver sig til at kigge i et Blad paa Bordet, læser stærkt interesseret:

Livet efter Døden. - Det berømte Medium, Mr. John Kinley, vil i Aften give en Seance i "Spiritistisk Selskab." Mr. Kinleys Eksperimenter gaar ud paa at bevise, at det er muligt at sætte sig i Forbindelse med afdøde Personer.....

Fru Walden nikker besluttet, rækker Elsie Bladet med Notitsen: - Jeg vil tage derhen! Elsie søger at fraraade det, men Fru Walden vil intet høre. En Tjener melder Dr. Parker. Parker ind. Han hilser ærbødigt paa Damerne. Forhører sig om Fru Waldens Befindende. Hun ryster sørgmodig paa Hovedet, stadig galt med Nerverne. Han vil skrive en Recept, Fruen viser ham ind i Arbejdsværelset, han gaar. Elsie veksler nogle Ord med Moderen, følger efter Parker.

Arbejdsværelset.

Parker ind, tager Plads ved Skrivebordet for at udfærdige Recepten. Elsie ind, hun ser meget bekymret paa Parker, viser ham Notitsen i Bladet: - Dr. Parker, kan De ikke forsøge at faa Moder til ikke at gaa derhen? Hun ser bønligt paa ham. Han læser Notitsen, ryster paa Hovedet. Saa ser han hen paa hende, deres Øjne mødes. Han griber hendes Haand og stryger blidt henover den, der forelsket paa hende og lægger Armen om hendes Liv, kysser hende.

25. alle ind.

8.

De ser lykkeligt paa hinanden, bliver dog enige om at hemmeligholde Forlovelsen foreløbig, gaar ind i

23.

Salonen.

Dr. Parker rækker Fruen Recepten. Idet han peger paa Bladnotitsen, beder han Talen hen paa Seancen og fraraader Fruen at gaa dertil. Fruen ryster indigneret, paa Hovedet: - Det er min Hensigt gennem Mr. Kinley at opnaa Forbindelse med min afdøde Mand! Dr. Parker indser, at der intet er at gøre, han tager Afsked, gaar.

24.

Samme Aften.

Elegant udstyret Forværelse til "Spiritistisk Selskabs" Lokale.

Flere Medlemmer af Selskabet kommer ind, særlig er der mange Damer. Alle er blege, nervøse. Fru Walden og Elsie ind, Fruen hilser paa Præsidenten, en høj, alvorlig Mand. Dæmpet Samtale. Døren gaar op, ind træder Mr. John Kinley, der modtages af Præsidenten med en vis Ærefrygt. Kinley er en høj, mørk Mand, usympatisk, ubehagelig stikkende Øjne. Han lader sig præsentere for flere af Selskabet, ogsaa for Fru Walden og Datter, som lader til at interessere ham stærkt. Han taler noget med dem, hvorpaa alle begiver sig ind i

25.

Lokalet.

Elegant, men meget ejendommelig udstyret; bløde Tæpper, Væggene er beklædt med sorte Gobeliner, ingen Vinduer. Stolene anbragt i en Halvkreds om en trefløjet sort Silkeskærm, der staar bag en Stol, som er anbragt paa en lille Forhøjning. Paa denne

25. alle ind.

25a.) Ordbord.

25b. Afskrift.

25c. Hans Hunder ^{besigt}

25d. Skriften ^{oppe} fra.

25e. alle bestyrelse

Stol tager Kinley Plads, Forsamlingen tager Plads; i Forgrunden ses Fru Walden og Elsie. Paa et Sifnal af Præsidenten synker alle ned paa Knæ og beder. Kinley stirrer ufravendt paa Fru Walden. ^{25a)} Saa falder hans Øjne til, han synker tilbage i Trance, en krampagtig Skælven gennemryster hans Legeme. ^{25b)} Alle rejser sig fra den knælende Stilling og tager Plads paa Stolene; man stirrer spændt paa Kinley, der vaander sig i Krampe. Præsidenten sætter Skærmen for Kinley, Lyset slukkes, - et Øjeblik Mørke, derpaa ser man en blændende hvid Skikkelse, noget lig en Kvinde med tilsløret Ansigt svæve i Retning fra Skærmen henimod Døren, hvor den velsigende løfter Armene og forsvinder. Atter et Øjeblik Mørke, derpaa tændes Lyset, og man ser nu alle ligge paa Knæ, enkelte halvt be-
svimede, Mediet vrider sig i ~~Krampetrækninger~~. Elsie løfter sin Moder op. Kinley slaar Øjnene op, fanger Fru Waldens Blik, falder atter hen, han udstøder nogle Hyl, lader som om han skriver i Luf-
ten. Præsidenten flytter et Bord hen foran Mediet, trykker ham en Blyant i Haanden, Kinley laver ^{25c)} et "Aandebrev", synker atter tilbage. Præsidenten griber "Brevet", hvorpaa staar:

Jeg, Godsejer Walden, lader min Hustru vide, at jeg vil aabenbare mig for hende, naar Tiden er kommen.....

Præsidenten rækker triumferende "Brevet" til Fru Walden, der skælvende læser det og synker besvimet om. Medens Elsie, bistaaet af et Par andre faar Moderen bragt til Bevidsthed, vaagner Kinley. Han er tilsyneladende meget medtaget, Præsidenten holder et Glas Vand til hans Læber, hvorpaa Kinley rejser sig og gaar fortumlet frem og tilbage. Præsidenten viser ham Brevet, som Kinley meget forbavset betragter, han ved ikke af, at han har skrevet det. Man tager Afsked, gaar. Kinley taler indsmigrende med Fru Walden, de gaar ud i

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

W. J. ...
Faint, illegible text in the middle section of the page.

Ridgedog

Faint, illegible text at the bottom of the page.

Forværelset,

26.

hvorfra de sidste Gæster forsvinder. Fru Walden taler med Kinley, hun fortæller ham Omstændighederne ved hendes Mands Død, endelig inviterer hun ham til at bo paa Godset, for at han kan bringe hende Meddelelser fra hendes afdøde Mand. Kinley takker hende, tager Afsked, Damerne gaar. Da han er alene i Værelset, ser man ham smile triumferende og fornøjet gnide Hænderne. Præsidenten ind, de følges ad ud.

27.

Salonen hos Walden.Nogen Tid senere.*Ridedrag*

Kinley sidder magelig henslængt i en Lænestol, han bor nu paa Godset. Han kalder paa Tjeneren, befaler ham hovent at bringe Whisky og Glas, Tjeneren ud, kommer et Øjeblik efter med det. Kinley ser veltilfreds smilende paa Portrættet af Godsejeren, Elsie kommer ind, han rejser sig og indleder en Samtale med hende. Han er bleven forelsket i Elsie og lægger tydelig sine Følelser for Dagen, medens Elsie behandler ham med Kulde. Han gør stærkt Kur til hende, forsøger at gribe hendes Haand, hun vender Ryggen til ham, gaar. Han ser ærgerlig efter hende, der kommer et ondt Udtryk i hans Ansigt, han slentrer ud. *ind i V.*

28.

Arbejdsværelset.

Kinley ind, gaar lidt frem og tilbage, tænder en Cigar. Fru Walden ind, saasnart hun kommer, foregaar der en Forvandling med Kinley, han ser meget højtidelig ud, hans Blik bliver drømmende. Han forklarer hende, at han er i Pengeforlegenhed, han skal bruge 2000 Kr. Fru Walden er bleven et ganske viljeløst Redskab i hans Haand. Hun udfylder en Anvisning paa Beløbet, rækker ham den,

29. ~~to~~ Identos Hovedindgangen
Elsie rider boat.
~~Skoven~~
- 29a) Skoven Elsie moder D.P.
- 29b) do. Kølsheds scene.
- 29c. De Kammere ^{riderde} gens.
30. Vinterhaven

11.

veksler nogle Ord med ham, gaar. Han ser haanlig smilende efter hende, ud.

Ved Indgangen til Haven. 29.

Elsie kommer, kigger ud paa Vejen. Dr. Parker kommer, de hilser lykkelige paa hinanden, han kysser hende, de gaar samtalende. Kinley kommer til Syne, han slentrer forsigtig efter dem.

I Haven. *Vinterhave* 30.

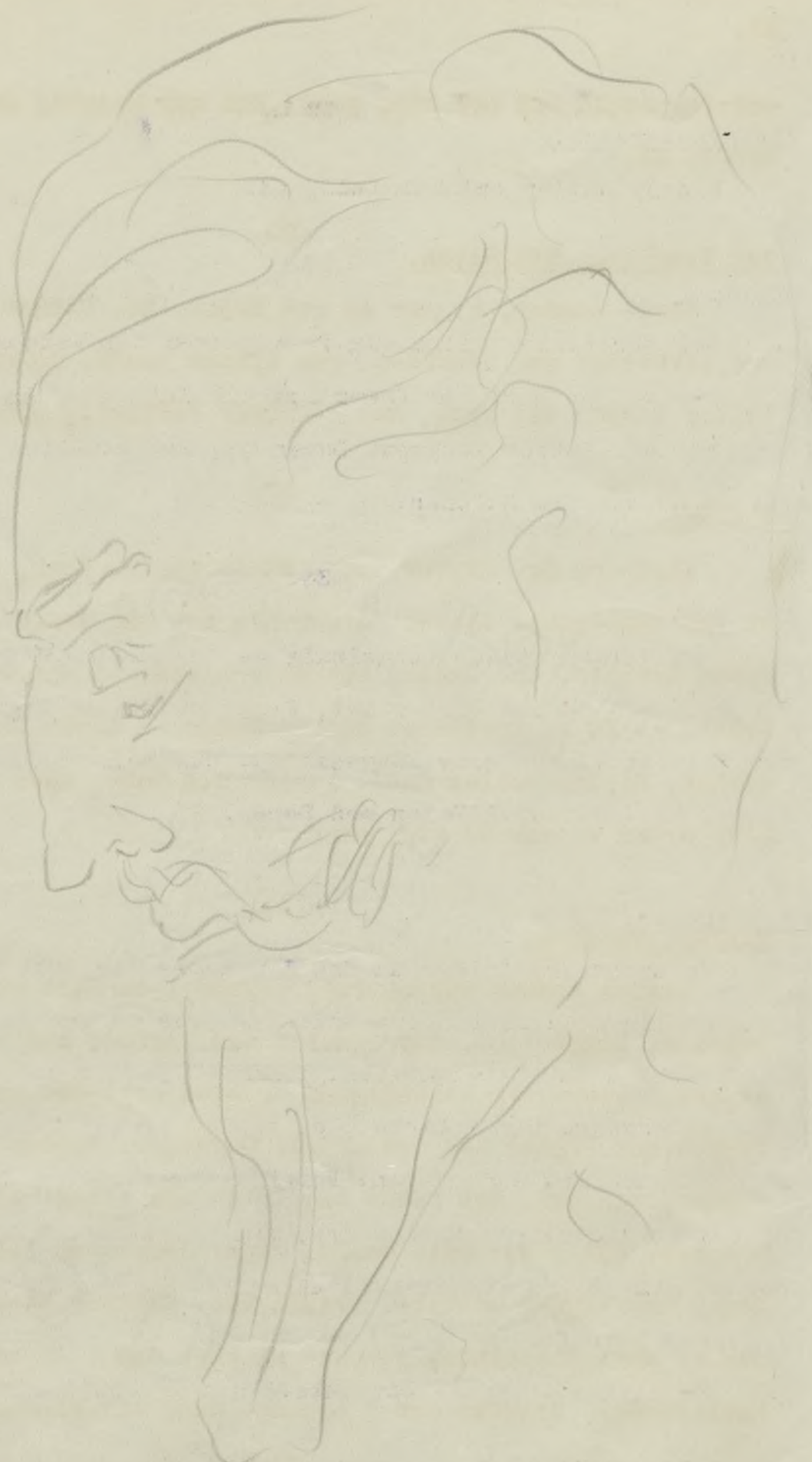
Elsie og Dr. Parker tager Plads paa en Bank, der staar foran en tyk Træstamme. Kinley sniger sig hen bag *Palme* Træet og lytter til deres Samtale. Dr. Parker meddeler Elsie, at han anser det for bedst, at de nu fortæller hendes Moder om deres Forhold. Elsie nikker, Kinley smiler ondt, lister sig bort, uden at de ser ham. Lidt efter rejser de sig, gaar.

Kinleys Værelse. *Pump. Skov* 31.

Kinley kommer hurtig ind, aabner i en Fart en Haandkuffert, tager et langt Flor, imprægneret med Fosfor; han arrangerer med taskenspilleragtig Behændighed Dragten saaledes om sig, at han faar nogen Lighed med den afdøde Godsejer. Folder atter Floret sammen, man ser, det lader sig folde saa stærkt sammen, at han kan have det i den hule Haand. Tager derpaa en lille Laterna magica, der ligner en lille Blandlygte. Skriver hastig nogle Ord paa en sort Glasplade, som han stikker ind i Apparatet (vises ved Nærbillede). Stikker det i Lommen. Gaar til Vinduet, kigger ud.

Vinterhave
Haven set fra Vinduet. 31 a.

Man ser Elsie og Dr. Parker spadsere sammen i fortrolig Samtale.

Kinleys Værelse.

Kinley smiler ondskabsfuld, ud.

Korridor.

33a Nøglehullet

Man ser Kinley snige sig frem gennem den halvmørke Korridor. Standser ved en Dør, der fører ind til Salonen, kigger gennem Nøglehullet, lukker langsomt Døren op, dog saaledes at han ikke vil kunne ses fra Salonen.

Salonen.

Fru Walden sidder tungsindig med Haanden støttet under Kin- den, hun ser op mod Portrættet, farer pludselig angst sammen, Døren til Korridoren gaar langsomt op. Hun rejser sig for at gaa ud og se, hvad der er i Vejen med Døren.

Korridoren.

En Lysstribe falder ud fra den aabne Dør, det øvrige af Korridoren ligger i Mørke. Fru Walden kommer ud fra Salonen, saaledes at hun staar i Lysstriben. I samme Øjeblik ser man en hvid Skikkelse rejse sig i Mørket, en fosforlysende Skikkelse, der har nogen Lighed med Godsejeren. Forfærdet synker Fru Walden paa Knæ og rækker de foldede Hænder frem mod Skikkelsen. Pludselig udgaar der et skarpt Lys fra Skikkelsen og paa Væggen læses nu følgende i lysende Skrift:

En Ulykke truer. - Giv ikke Elsie og Dr. Parker Dit Samtykke.

Fru Walden størrer forfærdet paa *Il*ldskriften, den forsvinder, et Øjeblik lyser et Kors paa Væggen, saa bliver alt mørkt, Skikkelsen forsvinder, Fru Walden synker besvimet om, saa ser man Kinley

13.

komme frem fra Mørket, aabne en Dør og løbe ud.

36.

Kinleys Værelse.

Kinley hastig ind, lukker Døren omhyggelig efter sig. Rul-
ler Floret sammen og putter det sammen med Lysvilled-Apparatet
i Tasken. Ler skadefro, gaar derpaa rolig og koldblodig ud.

Skryg Parker af

37.

Korridoren.

Fru Walden ligger besvinet. Et Par Tjenestefolk kommer til,
omtrent samtidig Elsie og Dr. Parker. De løfter Fruen op, hun kom-
mer nogenlunde til sig selv, udbryder: - Min Mands Aand har aaben-
baret sig for mig! Dr. Parker ryster vantro paa Hovedet, de bærer
hende ind i

38.

Salonen,

hvor hun bringes til Sæde i Lønestolen, en Tjener bringer en
Forfriskning. Kinley kommer roligt ind, hilser paa Dr. Parker,
ser spørgende paa ham, som om han intet anede. Fru Walden fortæl-
ler ham skælvende om sig "Aabenbaring", han hører til med foldede
Hænder og himmelvendte Øjne. Elsie og Dr. Parker ser forskende
paa ham, de nærer begge Mistanke til ham. Kinley klapper opmun-
trende Fru Walden paa Skulderen, gaar. Parker og Elsie fortæller
nu Moderen om deres Kærlighed, beder om hendes Velsignelse. Fru
Walden ser forfærdet paa dem, hun har intet anet om dette, og det
bestyrker hende i den Tro, at den "Aandeskrift", hun saa, virkelig
var en Advarsel fra Himlen; angst udbryder hun: - Nej, jeg kan
ikke give jer min Velsignelse, (hun peger op mod Godsejerens Por-
træt) han har forbudt det! Elsie og Dr. Parker ser forfærdet paa
hinanden, er hun bleven gal? Men Fru Walden er ikke modtagelig

14.

for Fornuft, hun har intet mod Dr. Parker, men hun tør ikke trodse den Afdøde. Dr. Parker bukker, Elsie følger ham ud.

Foran Hovedindgangen.

39.

Korridor

Elsie og Dr. Parker kommer, tager Afsked med hinanden. Hun siger: - Tab ikke Modet, vi skal nok afsløre denne Kinley, Husets onde Aand! Dr. Parker nikker eftertænsomt, kysser hendes Haand, gaar. Elsie ser efter ham, gaar derpaa ind.

Tredie Afdeling.

Elsies Værelse.

40.

Elsie sidder grundende ved Vinduet, rejser sig besluttet, sætter sig og skriver et Brev til Dr. Parker:

Elskede Ven!

Kom endelig til den Séance, Moder har indbudt til i Aften. Kinleys Frækhed tiltager, han plager mig med Kærlighedserklæringer, og jeg tror, han ved Hjælp af sine Taskenspillerkunster vil indvirke paa Moder. Han maa afsløres i Aften.

Din Elsie.

Hun læser Brevet, nikker tilfreds, stikker det i en Kuvert, skriver Adressen paa, kalder paa en Tjener, giver ham Brevet til Besørgelse, gaar.

Korridor.

41.

Elsie kommer, lytter ved Døren ind til Kinleys Værelse.

Kinleys Værelse.

42.

Kinley forbereder sig til Séancen. Man ser ham efterse det

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Large block of faint, illegible text in the middle of the page.

[Handwritten mark or signature]

Faint, illegible text at the bottom of the page.

lysende Flor, hvormed han fremstiller Aander, arrangerer derefter Floret saaledes, at det danner et Kors. Undersøger derpaa sin Laterna magica. Skriver derpaa med Omhu nogle Ord paa en sort Glasplade, holder Haanden med den beskrevne Plade op mod Lyset. (Nærbillede). Der staar følgende:

Det er min Vilje, at Elsie skal giftes med John Kinley. Skyder omhyggelig Glaspladen ind i Apparatet, nikker tilfreds, lægger det hele til Side, tænder en Cigar, tager Overtøj paa, gaar.

43.

Udenfor Døren.

Elsie lister sig bort fra Døren. Kinley kommer ud, gaar uden at se hende. Hun kommer atter til Syne, lister sig forsigtig ind i

44.

Kinleys Værelse.

Hun undersøger hastig hans Gemmer, finder Floret og Lysbil= ledapparatet, et triumferende Smil spiller om hendes Læber, hun har set nok, lægger alt omhyggeligt ned igen og fjerner sig.

De skriver paa Pladen.

45.

Salonen.

Fru Walden sidder og læser, Kinley kommer ind, taler slesk med hende. Elsie kommer ind, uden at værdige Kinley et Blik siger hun til Moderen, at hun vil gaa en Tur til Faderens Grav. En Tjener bringer hendes Overtøj, hun gaar. Et Øjeblik efter gaar ogsaa Kinley.

46.

Udenfor Havens Drivhus.

Elsie kommer, hun vil hente friske Blomster til at lægge paa Faderens Grav, gaar ind. Kinley kommer, gaar ind

16.

47.

I Drivhuset.

Elsie ind, skærer en Del Blomster af og samler dem til en Buket. Kinley ind, lister sig bag ved hende og slaar Armene om hendes Liv: - Fr. Walden, jeg elsker Dem, De skal blive min! Hun frigør sig forfærdet, slaar ham i Ansigtet: - Bedrager! Han tumler tilbage. Hun benytter sig af hans Forvirring, løber ud. Han knytter rasende Hænderne, gaar.

48.

Ved Godsejerens Grav.

Elsie kommer, lægger Blomsterne ved Monumentets Fod, staar lidt hensunken i Tanker, gaar.

49.

Samme Aften.

I Salonen.

Tjenerne er ved at arrangere alt til Séancen, der stilles Stole i en Halvkreds rundt om Mediets Plads. Kinley kommer ind, ser efter om alt er i Orden, gaar atter. Elsie og Moderen ind, Elsie siger: - Denne Kinley er en Bedrager, i Aften vil han blive afsløret! Moderen ryster energisk paa Hovedet, hun tror paa Kinley, gaar.

50.

Udenfor Hovedindgangen.

Gæsterne ankommer, gaar ind. Den første er Dr. Parker.

51.

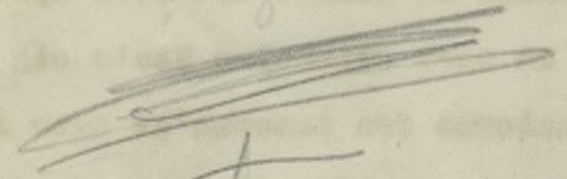
Salonen.

Elsie alene. En Tjener aabner Døren for Dr. Parker. Elsie hilser glædestraalende paa ham, fortæller hastig, hvad hun har set paa Kinleys Værelse, Parker nikker, undersøger Kontakten til Lysekronen, han peger paa Lyset, hun nikker forstaaende. Nu kom-

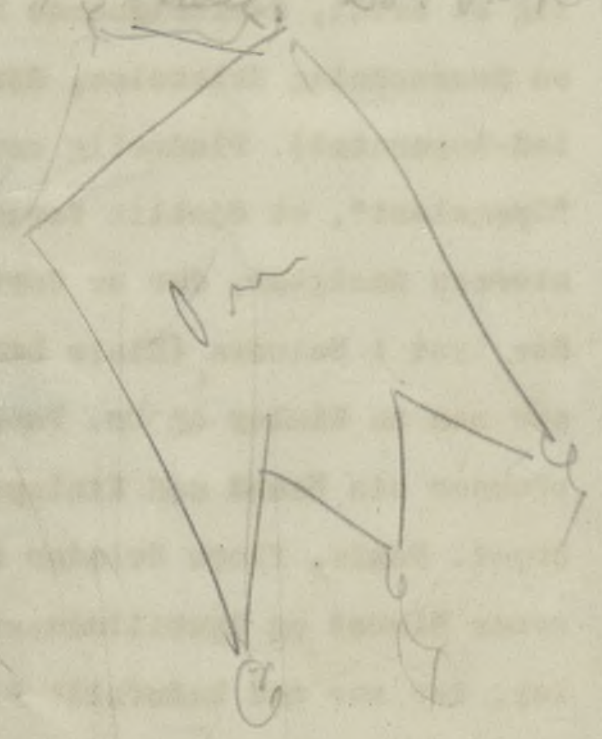
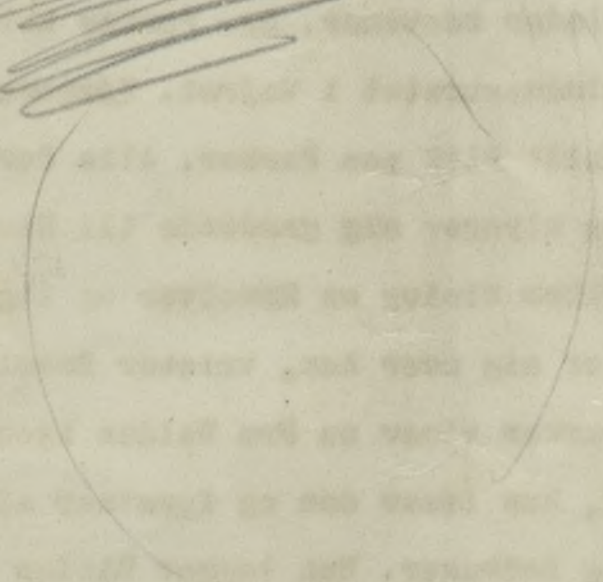
Texten paa en Vdz. hvar fra
Postgerien drags.

mer Fru Walden og Gæsterne ind; Kinley kommer, Fru Walden præsenterer ham for Gæsterne. Derefter begynder Séancen. Dr. Parker tager Plads paa en af Stolene længst fra Kinleys Plads, og Elsie sætter sig saaledes, at hun kan naa Kontakten. Kinley falder i Trance, Lyset slukkes. Et Øjeblik dybt Mørke, saa ser man pludselig et hvidt, fosforlysende Kors, der lidt efter lidt bliver til en menneskelig Skikkelse, der udsender et skarpt Lys (fra Lysbilled-Apparatet). Pludselig ser man en sort Skikkelse kaste sig over "Spøgelset", et Øjeblik farer Straalerne fra Laterna'en over Gæsternes Ansigter, der er fortrukne i nervøs Spænding; saa bliver der lyst i Salonen (Elsie har trykket paa Kontakten). Paa Gulvet ser man nu Kinley og Dr. Parker ligge i voldsom Kamp, Dr. Parker presser sin Haand mod Kinleys Strube og lægger Knæet paa hans Bryst. Panik, flere Kvinder besvimer. Dr. Parker holder triumferende Sløret og Lysbilledapparatet i Vejret. Tjenerne griber Kinley, der ser med hadefuldt Blik paa Parker. Alle forstaar, at han er afsløret, Fru Walden klynger sig grædende til Elsie. Ude af sig selv af Raseri trækker Kinley en Revolver og sigter paa Parker, men Tjenerne kaster sig over ham, vrister Revolveren fra ham og fører ham ud. Dr. Parker viser nu Fru Walden Lysbilled-Apparatet, trækker Pladen ud, hun læser den og forstaar alt. Hun har været Offer for en snedig Bedrager. Hun lægger Elsies Haand i Dr. Parkers, deklarerer Forlovelsen. Alle ønsker dem til Lykke, Dr. Parker kysser Elsie.

200a) A'keden pua [unclear], Inim, Maundi, Dabben
 200b) Jozgeron (oz 2 [unclear] foz [unclear]) Dyzeltrauer,
 200c) Van falden [unclear] [unclear] [unclear]
 200d) Sajanen [unclear] [unclear] [unclear] [unclear] [unclear] [unclear]

Flazt

Wally Fry

Spiri Lister
30/10 14

D a n s k .

- - - - -

Jeg, Godsejer Walken, lader min Hustru vide, at jeg vil aabenbare mig for hende, naar Tiden er kommen.

F r a n s k .

- - - - -

Moi, le baron de Walken, fais savoir à ma femme que j'apparaîtrai à elle quand l'heure a sonné.

E n g e l s k .

- - - - -

I - James Walken - hereby make know to my wife that I shall in due time appear unto her.

T y s k .

- - - - -

Ich, Gutsbesitzer Hilmer, lässt hierdurch meine Frau wissen, dass ich ^{mich} ihr offenbaren werde, wenn die Zeit erfüllt ist.

Herr Leine Stubbøe Halger-Madsen